

KRKONOŠSKÉ VÝLETY – STŘED

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnapp.cz

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Životní prostředí

Muzeum krkonošských řemesel v Poniklé

Z Poniklé přes Stromkovice a Křížlice na Benecko *Za historií krkonošských obcí*

*Muzeum krkonošských řemesel, Poniklá ➔ kaplička Panny Marie,
Stromkovice ➔ evangelický kostel, Křížlice ➔ Mikoláškův mlýn, Křížlice
➔ Benecko, kaplička sv. Huberta ➔ Benecko, Skalka (centrum)*

náročnost: velká

délka trasy: 21,5 km

Výchozím místem výletu je **Muzeum krkonošských řemesel v Poniklé**. Soukromá sbírka téměř 700 exponátů nabízí svým návštěvníkům nahlédnout do dřívějšího života v podhůří Krkonoš. K vidění je zde zemědělská expozice, místnost na faře,

svícení, zpracování lnu, praní a žehlení prádla, výroba másla, ševcovina, výroba knoflíků, šmelc, perličkové ozdoby, truhlářna, hospůdka, móda a módní doplňky první republiky, dětský koutek, výstava kočárků paní Jitky Krejčové, galerie kraje a další zajímavosti.

Vánoční ozdoby z Rautisu...

...jsou 100% ruční práce

Pokud vás zručnost a nápaditost výrobků tehdejších krkonošských obyvatel zaujala, určitě se v Poniklé ještě chvíli zdržte a vyzkoušejte si, jak se vyrábějí originální perličkové ozdoby v tradiční výrobně vánočních ozdob **Rautis**, která se nachází přes cestu jen pár kroků od muzea.

Po živé prohlídce krkonošské historie se vydejte od výroby Rautis zpět po cestě směrem k muzeu a od muzea (stojíte-li k němu zády) půjdete cestou vpravo, která je značenou cyklistickou trasou K8. Před prudkou zatáčkou vlevo, zhruba po 600 m od muzea, zabočíte vpravo a mezi domy a loukami si zkrátíte cestu pěšinou, která vás po 400 m dovede opět silnicí (cyklotrasu K8). Po cyklotrase budete pokračovat zhruba 600 m, a před prudkou zatáčkou vpravo zahnete na cestu vlevo a odpojíte se tak ze značené cyklistické trasy K8. Cesta vás povede mezi poli a loukami zhruba 1,2 km až k rozcestí, kde se napojíte na žlutou turistickou trasu. Odtud zabočíte vpravo a po

Žlutě značené trase, která vede převážně lesem, půjdete 2,8 km až k rozcestí (autobusová zastávka Horní Dušnice). Z rozcestí vyrazíte vpravo po modré turistické trase, která je zároveň značenou cyklistickou trasou K8A. K dalšímu rozcestí dorazíte po 1,2 km, tady se odpojíte z moře značené turistické trasy a budete pokračovat pouze po cyklotrase asi 900 m. Na této křižovatce v lese se odpojíte ze značené cyklotrasy K8A a budete pokračovat rovně pár kroků k dalšímu rozcestí, kde zahnete vpravo a po 100 m dojdete k dřevěné stromkovické **kapličky Panny Marie** ležící uprostřed lesů. Svatyňka vznikla v 60. letech 19. století, když tu Panna Maria nevidomé ženě navrátila zrak. Kaple

se rychle stala vyhledávaným cílem poutníků a záhy vznikla i křížová cesta. V roce 1949 byla procesí zakázána. Kaplička byla opakovaně vykradena. Dřevěná konstrukce v drsném podnebí zvolna podléhala zkáze. Původní kaple byla na jaře roku 2007 stržena, protože hrozilo její zřícení. Na jejím místě byla během tří měsíců Správou KRNP a občanským sdružením Zdravé Krkonoše postavena dřevěná kaple zcela nová. Vnitřek kaple zdobí dřevěný oltářní obraz Panny Marie.

Od kapličky budete pokračovat rovně po cestě lesem ještě 500 m, poté mezi obytnými domy a loukami a lesíky po neznačené cestě kolem Daňkova vrchu další

Vejpalická kaplička P. Marie ve Stromkovících

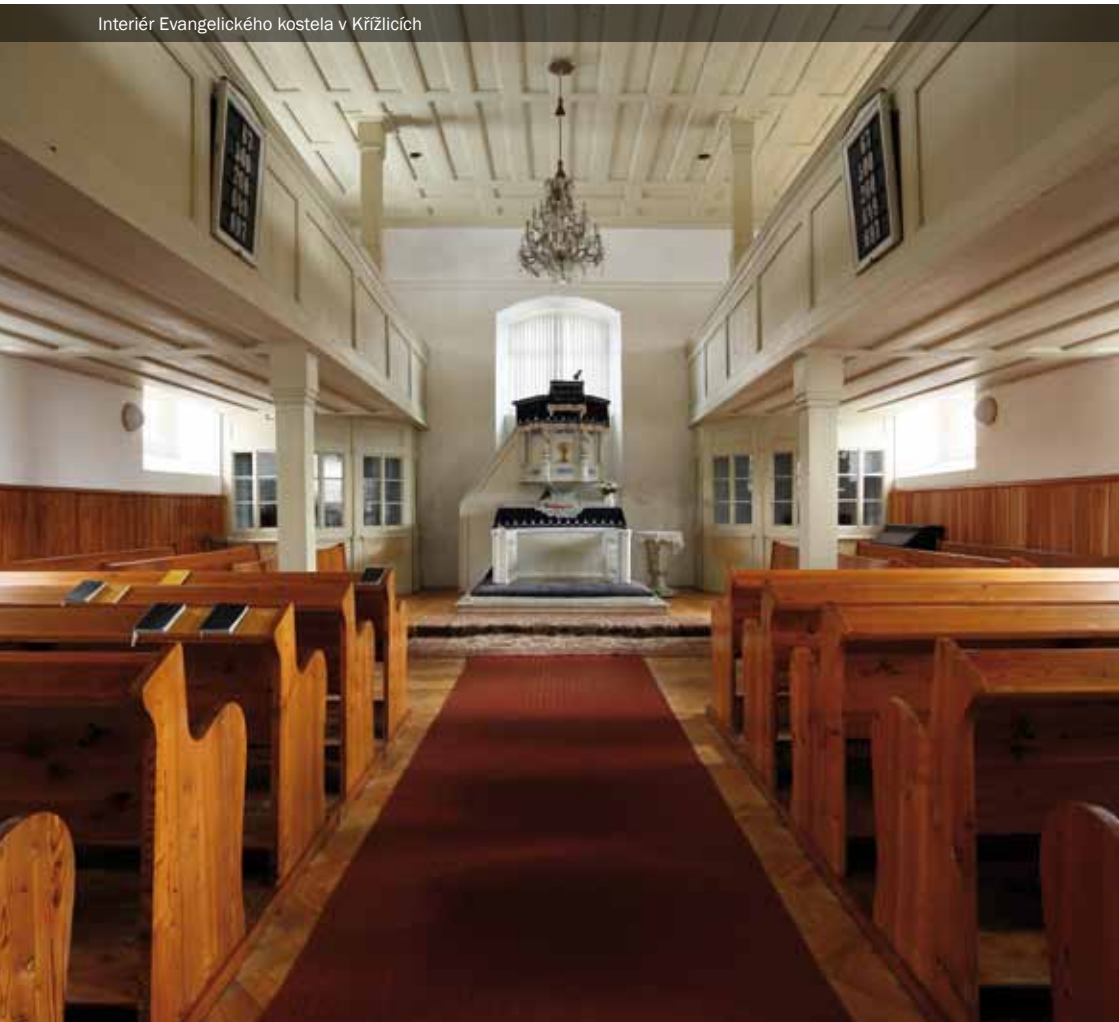

2 km. Za Daňkovým vrchem, kde je novozová plocha pro přistávání letadel, se za levotočivou zatáčkou vydáte na prvním rozcestí vpravo. Po 200 m dojdete ke křižovatce, kde se dáte vlevo a napojíte se na žlutou turistickou trasu. Po žlutě značené trase půjdete 600 m a poté pokračujete vpravo po cestě a ze značené pěší trasy se odpojíte. Po 400 m se napojíte na silnici, po které vede značená cyklistická trasa č. 4295 a potom č. 22 a po ní se vydáte vlevo. Po cyklotrase č. 22 jdete dál 1,3 km, kolem obecního úřadu Roudnice a odbočíte vlevo na neznačenou cestu,

kteřá kopíruje směr cyklotrasy č. 22. Po cestě půjdete 600 m až k rozcestí, kde se dáte vpravo a po dalších 300 m se na cyklotrasu opět napojíte. Po cyklotrase č. 22 jdete 500 m a pak na křižovatce zahnete vlevo a již z dálky uvidíte věž evangelického kostela v Křížlicích.

Křížlice spolu s několika sousedními obcemi leží vysoko v horách a vytvářejí jakýsi poměrně obtížně dostupný ostrov. **Evangelický kostel v Křížlicích** nechal v roce 1786 vystavět křížlický evangelický sbor, který byl ve své době největší

Interiér Evangelického kostela v Křížlicích

Zvířátková naučná stezka na Benecku

v Čechách a přihlásil se k luterskému vyznání. Tehdy to byla však obdélníková stavba bez věže, která musela pojmout co nejvíce věřících. Uvnitř byl umístěn oltář tradičně orientovaný k východu a nad ním kazatelna s typickou vyřezávanou bíle natřenou luterskou zahrádkou. V průběhu let byl kostel zvelebován a se stal výraznou a velmi charakteristickou krajinnou dominantou. Ze sbírek byly v roce 1842 postaveny varhany a roku 1878 byla přistavěna věž s vysokou špičatou střechou. Dále v roce 1881 byly na věž vytaženy tři zvony – Víra, Naděje a Lásky, které byly slavnostně vysvěceny za účasti 1 500 osob.

Po vzniku republiky se zdejší sbor stal součástí Českobratrské církve evangelické, který tu působí dodnes a kostel tak zůstává stále živým duchovním centrem

s pravidelnými bohoslužbami a s řadou dalších duchovních aktivit jako například letními koncerty nebo vánočními bohoslužbami.

Od kostela pokračujete vlevo k rozcestí, kde zahnete vpravo a po 300 m dojdete ke křižovatce, z které pokračujete rovně, a po pár krocích se cesta stáčí vpravo. Touto cestou půjdete 1,8 km až k hlavní silnici, kde zabočíte vpravo k **Mikoláškovu mlýnu**, na který jste z cesty shlíželi. Budova mlýna patří k nejlépe zachovaným krkonošským mlýnům z hlediska architektonického i technologického. Původně přízemní mlýn byl postaven v 2. polovině 18. století. V 2. polovině 19. století byla na původní přízemní roubenou mlýnici přistavěna několikapatrová bedněná nástavba napodobující roubení.

Od mlýna přejdete silnici k mostu přes řeku Jizerku a vydáte se cestou směřující vás stále mírně vpravo. Po 1,8 km dorazíte k rozcestníku u Kotelské vyhlídky. Odtud pokračujete vlevo po červeně značené Bucharově cestě až na **Benecko**, které je nejvýše položenou horskou obcí v západních Krkonoších. Dojdete k místu, kde stojí **kaplička sv. Huberta**, patrona myslivců. Patrocinium bylo odvozeno od znaku Benecka – svatohubertský kříž se na pečeti objevuje už v roce 1842. Kaple byla vysvěcena v rámci ekumenické bohoslužby 30. 7. 2005.

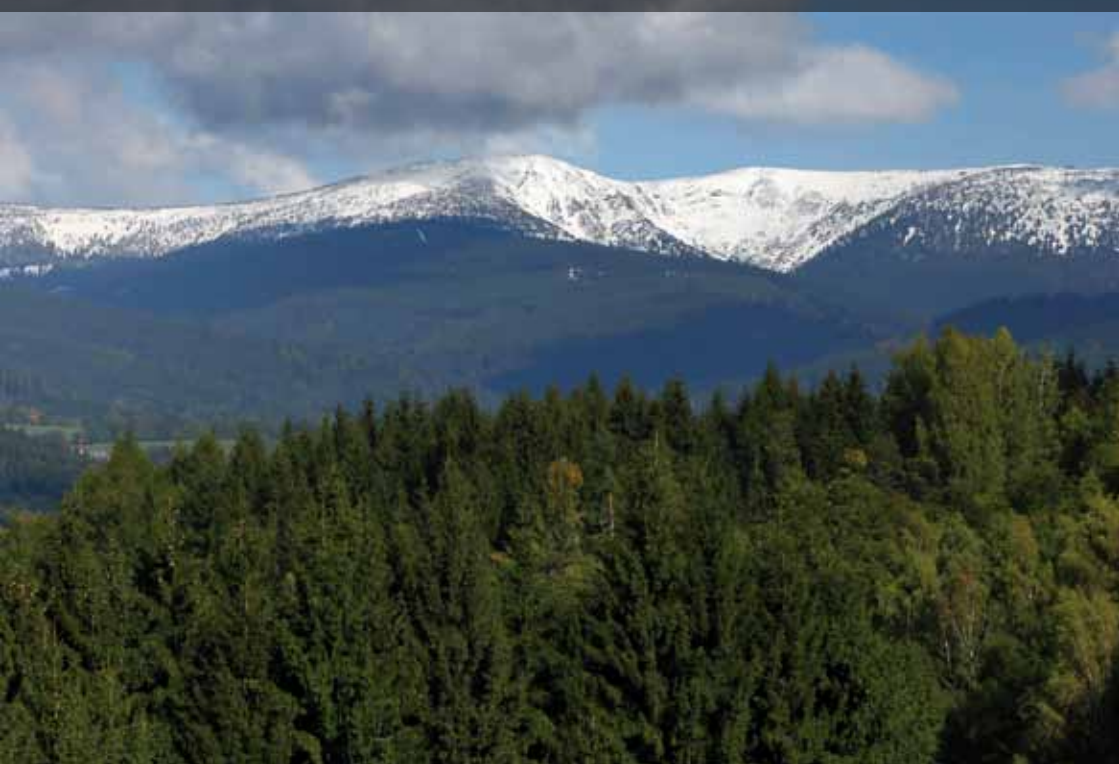
Poprvé se rozezněl také zvonek přenesený sem ze zrušené zvoničky u Hančovy boudy. Od té doby se zvoní třikrát denně v 7, 12 a 20 hodin. Na štítu nad vchodem najdeme reliéf s obecním znakem, vytesaným do hořického pískovce. Čtyři

okénka osvětlují vnitřní prostor, ve kterém vás jistě zaujme hlavní obraz se sv. Hubertem. Uprostřed výjevu stojí jelen se zářícím křížem mezi parohy. V levé části klečí lovec Hubert s kopím a se psy, v úžasu se dívá na zjevení. V pravé části obrazu stojí šedovlasý mnich, za ním je v pozadí laň a chatrč – poustevna. Obraz je dílem Miloše Gerstnera, bývalého starosty obce a jednoho z hlavních iniciátorů stavby.

Od kapličky je to jen kousek k vyhlídkovému místu **Jindrova skála**. Podle místní legendy sídlil u skály poustevník řádu sv. Benedikta. V těchto místech nyní stojí kaplička sv. Huberta.

Od skály pokračujete dál po červené turistické trase a zhruba po 500 m dojdete do centra obce Benecko.

Kotel z Benecka

Vrchlabský zámek

Z Vrchlabí do Horní Branné

Zámek Vrchlabí ➔ KCEV Krtek, Vrchlabí ➔ Klášterní zahrada, Vrchlabí ➔ Krkonošské muzeum Čtyři domky, Vrchlabí ➔ Harrachovská hrobka sv. Kříže, Horní Branná

náročnost: malá

délka trasy: 7,4 km

Malebné horské město **Vrchlabí** je ideálním výchozím místem pro pěší výlety po okolí, svým návštěvníkům také nabízí možnost navštívit jedinečné kulturní památky i architektonicky ceněné moderní stavby. Historicky nejvýznamnější osobou města Vrchlabí byl Kryštof Gendorf, který v roce 1533 koupil celé vrchlabské panství. Ještě téhož roku byla Vrchlabí udělena

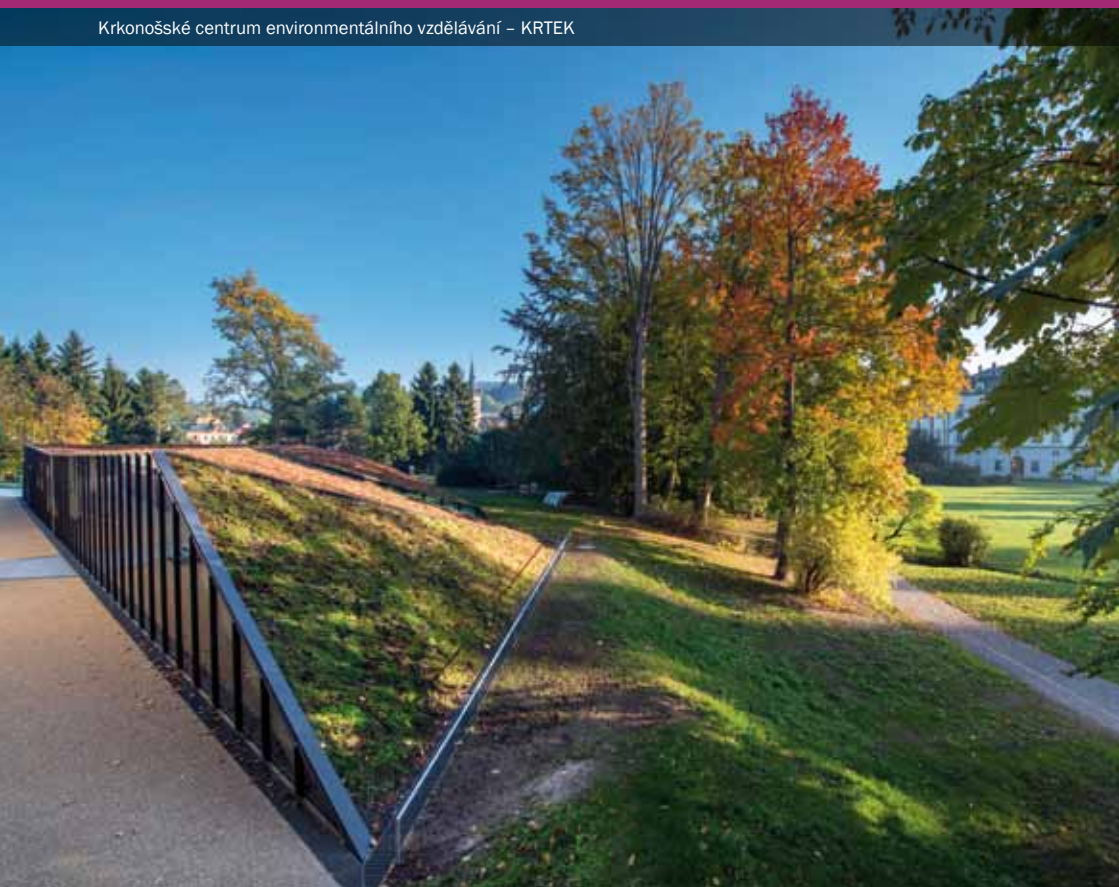
městská práva a znak. Gendorf také dal městu nové německé jméno vytvořené překladem českého – Hoheneibel. V roce 1546 započal stavbu **zámku**, který je výchozím bodem tohoto výletu. V průběhu více než čtyř set let prošly zámek i zahrada mnohými změnami. Gendorfova stavba se dnešnímu elegantnímu zámku mnoho nepodobala – obklopoval jej

12 metrů široký vodní příkop, přes který se do zámku vstupovalo třemi mosty. Posledními šlechtici na zámku byli Czernin-Morzinové. Část tehdejšího mobiliáře zámku je k vidění v **Krkonošském muzeu** ve Vrchlabí či v Muzeu Podkrkonoší v Trutnově. Dnes je zámek sídlem městského úřadu a návštěvníci mohou volně vstupovat pouze do vstupní haly, kde lze kromě intarziemi zdobených dveří a zdobených lavic ze 17. stol spatřit také obrazy posledních ulovených krkonošských medvědů.

Od vstupních prostor zámku se vydáte vpravo cestou kolem rybníka a poté zahnete vpravo na prvním rozcestí vpravo a dojdete k místu, které určitě

stojí za prohlídku. Před budovou Správy KRNP bylo v roce 2014 slavnostně otevřeno **Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání**, přezdívané Krtek. Autorem zvenku nenápadné stavby je Ing. arch. Petr Hájek. KCEV Krtek se díky unikátnímu tvaru a originálnímu zpracování stalo středem pozornosti architektů, designérů, stavitelů i ostatní veřejnosti a získalo také několik nominací a ocenění. Krtek disponuje přednáškovým sálem pro cca 80 osob, laboratoří, malou galerií a knihovnou a prostorem pro pořádání komorních koncertů, krátkodobých výstav či jiných kulturních událostí. Prostory této unikátní stavby si můžete prohlédnout v rámci pravidelných prohlídek.

Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání – KRTEK

Od Krkonošského centra environmentálního vzdělávání vkročíte do **klášterní zahrady**. Zahrada nabízí tři části, které si můžete projít, prožít a něco nového se dozvědět. V první části vyzkoušíte své smysly na nášlapné stezce, projdete proutěným tunelem nebo se na jen chvíli usadíte v altánku.

Další část zahrady je rozprostřena u rybníčku, kde spatříte petrologickou expozici pod širým nebem tvořenou velkými kusy krkonošských hornin s informačními tabulemi o geologii Krkonoš. A když budete pokračovat po cestě mezi těmito dvěma částmi, dojdete do posledních největších prostor klášterní zahrady, kde byly vybudovány záhony s typickou krkonošskou flórou a také je tu sad původních ovocných stromů. Pokud se vám v zahradě líbí

a chcete zde ještě něco podniknout, získejte v Krtkovi nebo na recepci Správy KRNP brožurku *Krkonošské hledačky* a odhalte „Tajemství klášterní zahrady“.

Zhruba po 300 m dojdete ke křižovatce (náměstí Míru), kde spatříte novogotický kostel sv. Vavřince postavený v letech 1886–1889. Od křižovatky půjdete vlevo a jen pár kroků vás dělí od unikátního souboru čtyř štítových domů, které patří mezi nejstarší lidové stavby v Krkonoších a jsou vzácným pozůstatkem původní městské zástavby. Dnes jsou v prostorách domků umístěny expozice **Krkonošského muzea** a informační centrum Správy KRNP. Expozice představují Inářskou výrobu v Krkonoších, malovaný lidový nábytek z konce 18. a počátku 19. století a dějiny města Vrchlabí i Krkonoš.

Bývalý klášter augustiniánů

Čtyři historické domky na náměstí Míru

V harrachovské hrobce

Z muzea projdete jeho zahradou zpět k bývalému augustiniánskému klášteru, dnes hlavní budově Krkonošského muzea Správy KRNP (v r. 2018 v rekonstrukci). Od něj budete pokračovat rovně do kopce po zelené turistické trase. Ta vás povede přes most přes silniční obchvat města a dál 3,3 km mezi loukami, poli, lesy a sem tam obytnými domy až do Valteřic k hasičské zbrojnici. Během cesty se nezapomeňte občas zastavit a rozhlédnout se po nádherné krajině a pokochat se výjimečnými výhledy. Z křižovatky u hasičů vás zelená turistická trasa nasměruje vpravo až k další křižovatce. Odtud půjdete vlevo ještě 100 m po zeleně značené trase a poté pokračuje rovně již po neznačené silnici ještě 2 km. Tato cesta vás provede částí obce Horní Branná až k obecnímu úřadu a kostelu sv. Mikuláše, odkud je to jen pár kroků k **Harrachovské hrobce**

Interiér hrobky

sv. Kříže. Stavba hrobky byla započata již v roce 1840 a vysvěcena byla roku 1870. V podzemní části této zajímavé a vzácné stavby se nachází krypta, ve které jsou uloženy ostatky členů rodu Harrachů. Dnes je možné se do hrobky podívat při příležitosti konání některé z kulturních událostí.

Na dohled od hrobky je další hornobran-
ská pamětihodnost – **zámek**. Založil
ho Zdeněk z Valdštejna a po jeho smrti
stavbu v roce 1582 dokončila jeho man-
želka Marie z Martinic. Zámek byl na svoji
dobu velmi honosný. Měl dvě patra, první
kamenné a horní dřevěné s ochozy, s věžič-
kou na hřebenu střechy. Ve své podobě
byl pokládán za čelný výplod tehdejšího
stavitelského umění. Za třicetileté války
byl zámek velmi zpusťošen. K zámku byly
postupně přistavěny další budovy. Vznikl
tak zhruba čtvercový hospodářský celek
s poměrně rozsáhlým volným prostorem
uvnitř. Přístup do něho byl dvěma branami
pro povozy a dvěma brankami pro pěší.
Hlavní východní brána má tesaný portál,
nad kterým je harrachovský znak. Od roku
1945 branský zámek drželo ředitelství stát-
ních lesů a statků v Praze, později jej spra-
voval místní národní výbor. Se změnou poli-
tických poměrů přešel do vlastnictví obce.
Dnes zde najdete zajímavou **expozici Život
pod horami**.

Harrachovská hrobka

A photograph of the Rozhledna Žalý tower, a stone structure with a Gothic window and a metal observation platform. The tower is set against a blue sky with some clouds and green foliage in the foreground.

Rozhledna Žalý

Vrchlabí, Horní Mísečky, Špindlerův Mlýn *Z Vrchlabí přes tři kopce do Špindlerova Mlýna*

Vrchlabí, Herlíkovice ➔ rozhledna Žalý ➔ Bucharova cesta
(Šeřín – Černá skála – Mechovinec) ➔ Harrachova skála ➔ Medvědí
cesta ➔ Vodovodní cesta ➔ Bedřichov ➔ centrum Špindlerova Mlýna

náročnost: velká

délka trasy: 15,4 km

Malebné horské město **Vrchlabí**, které je sídlem Správy Krkonošského národního parku, je ideálním východištěm turistických výšlapů. Výchozím bodem je městská čtvrť Herlíkovice, kde nasednete na sedačkovou lanovku, jež vás vyveze na vrchol

Předního Žalého. Pár metrů od horní stanice lanovky stojí kamenná rozhledna **Žalý**, postavená v roce 1892.

Na místě kamenné rozhledny původně stávala rozhledna železná, zřízená

Rakouským krkonošským spolkem r. 1889, a ještě předtím dřevěná rozhledna, která nahradila prvotní kamennou pyramidu z r. 1836. Za dobré viditelnosti lze z rozhledny přehlédnout celé panorama Krkonoš, části Jizerských hor a Orlických hor, podhůří a části Českého ráje.

Od rozhledny se vydáte po červené turistické trase, nazývané **Bucharova cesta**. Projdete pouze část Bucharovy cesty, která spojuje město Jilemnice a pramen Labe, a její celková délka je necelých 30 km (pokud vycházíme z Masarykova náměstí v Jilemnici).

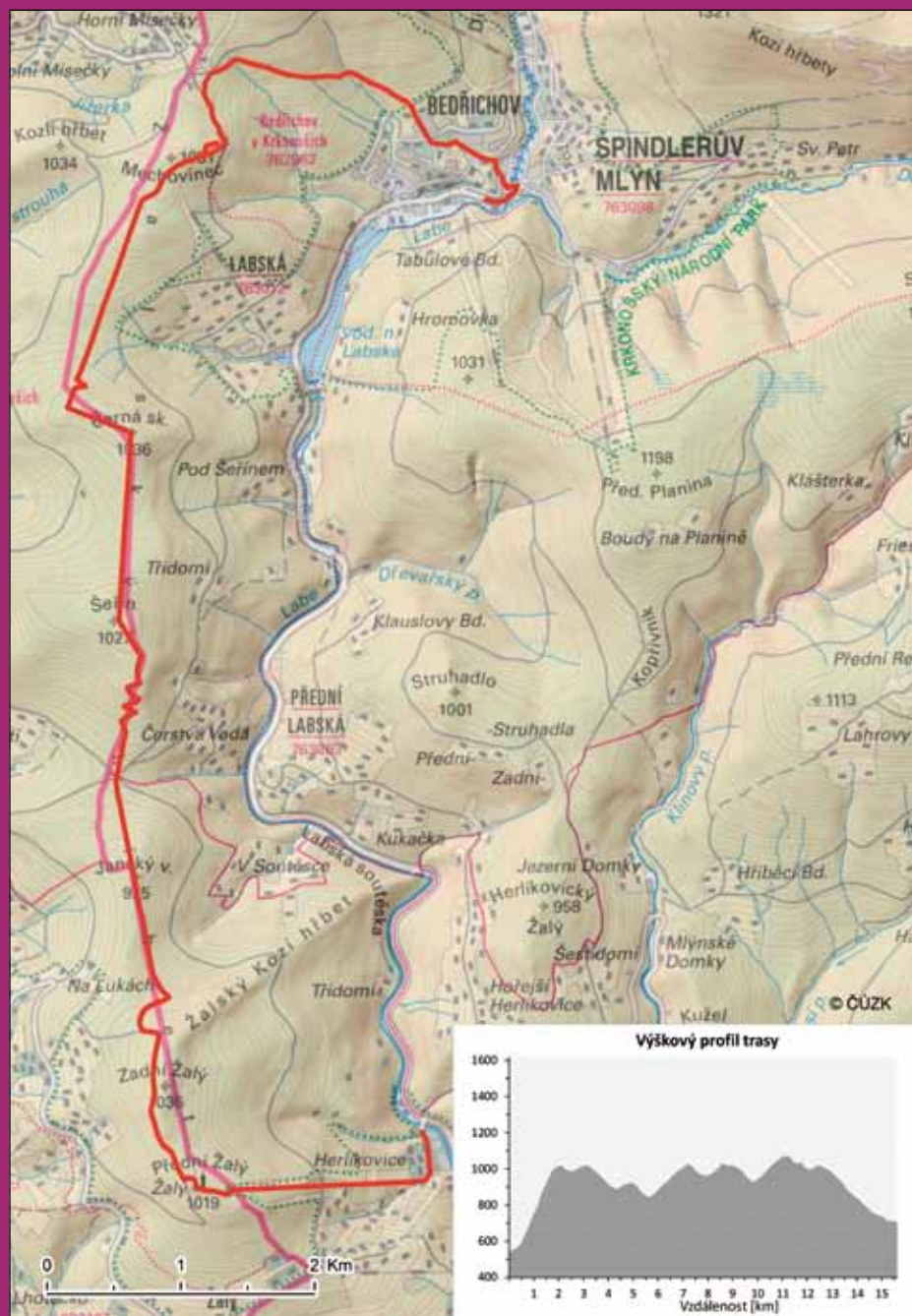
Trasa byla pojmenována na počest Jana Buchara, řídícího učitele z Dolních Štěpanic a jednoho ze zakladatelů české turistiky a lyžování v Krkonoších.

Cesta byla vybudovaná jilemnickým Klubem českých turistů a z velké části i zásluhou samotného Jana Buchara. Bucharova cesta přibližně sleduje osu Žalského hřbetu a pokračuje na rozcestí Rovinka. Z rozcestí vystoupáte přes tři vrcholy Šeřín (1 027 m n. m.), Černou skálu (1 039 m n. m.) a Mechovinec (1 081 m n. m.). Tato část Bucharovy cesty je nazývána **Cesta přes tři kopce** a patřila dříve k vyhledávaným lyžařským trasám. Výrazný Šeřín nabízí široký rozhled po krajině z vyhlídkové plošiny na jeho vrcholovém skalisku. Černá skála s upravenou vyhlídkou je snadno přístupná po značené pěšině, avšak výhled z ní je omezen lesem.

Plochý Mechovinec je nejvyšším a nejsevernějším vrcholem Žalského hřbetu a poblíž jeho sedla je vytvořeno

Z lanovky na Přední Žalý jsou výhledy na střední Krkonoše

Harrachova skála

odpočinkové místo s piknikovým stolem, kde se vám nabízí možnost si oddechnout a dát si něco na posilněnou.

Od Mechovince pokračujte po červeně značené Bucharově cestě až k odbočce, od které se vydáte vlevo po naučné Medvědí cestě k **Harrachově skále**. Z Harrachovy skály, ležící v nadmořské výšce 1 035 metrů, budete mít nádherný panoramatický výhled na osídlení

Smrk ztepilý

Špindlerův Mlýn či Horních Míseček, též na krkonošské vrcholy jako např. Kozí hřbety, Luční horu, Kotel, Zlaté návrší nebo Medvědí. Pokud si nebudete jistí, na který vrchol se zrovna díváte, můžete nahlédnout do dřevěné panoramatické mapy, která je na vyhlídce umístěna.

Naučná Medvědí cesta, jejíž trasa je doplněna informačními tabulemi se zajímavostmi o medvědech, vás dovede k rozcestí, kde se napojuje na Bucharovu cestu. Odtud se vydáte vpravo a budete pokračovat po Medvědí cestě směrem na Špindlerův Mlýn. V těchto místech se trasa napojuje na další naučnou cestu Krakonošův příběh. Po pár metrech dorazíte k rozcestí, od kterého půjdete vpravo, stále po Medvědí cestě a zároveň po červené turistické trase nazývané Vodovodní cesta.

Vodovodní cestou sejdete až do **Bedřichova**, městské části Špindlerova

Mlýna. Tato část města získala své jméno po Bedřichovi Augustu Harrachovi (1696–1749), za nějž byla původně sklářská osada založena. Zde budete procházet městem kolem obytných domů, plaveckého bazénu, hotelů a penzionů, až vás cesta svede do centra Špindlerova Mlýna.

Horské středisko **Špindlerův Mlýn** leží v samém srdci Krkonoš. Město se rozprostírá na souběhu údolí, jimiž protéká řeka Labe a Dolský potok, a dále mu patří přílehlá horská pásma, lesy, luční enklávy, ale také sídlištní aglomerace. Svým návštěvníkům i místním obyvatelům nabízí rozsáhlou síť turistických stezek pro pěší, cyklisty i běžkaře na vrcholky hor i směrem do podhůří.

Své jméno město získalo podle mlynáře Spindlera, který se se svými sousedy zasloužil o to, aby si mohli postavit vlastní kostelík. Povolení získali 13. července 1793 patentem mocnáře Františka I., a téhož dne též vstupuje Špindlerův Mlýn do historie jako samostatná osada.

Centrem města protéká řeka Labe, přes jejíž koryto se klene unikátní špindlerovský **Bílý most**. Tento železobetonový segmentový obloukový most byl postaven v roce 1911 je památkově chráněn. Most dlouhý 27,6 m je dnes součástí pěší zóny. Za Bílým mostem zahnete vpravo, půjdete podél hlavní silnice a zhruba po 300 metrech se na levé straně rozprostírá autobusové nádraží, z kterého se svezete autobusem zpět do Vrchlabí.

Socha Jana Nepomuckého, Bílý most a hotel Hubertus

Jilemnický zámek

Ze Sovince do Jilemnice

Rozhledna Sovinec ➔ Rozhledna Žalý ➔ zřícenina hradu Štěpanice
➔ domek Bohumila Hanče Jilemnice ➔ Krkonošské muzeum Jilemnice
➔ Zvědavá ulička Jilemnice

náročnost: velká

délka trasy: 16,3 km

Výchozím bodem výletu je **rozhledna Sovinec**. K rozhledně se můžete vydat, pokud se autobusem z Vrchlabí nebo Jilemnice svezete na Křížovky (autobusová zastávka Benecko, Mrklův, na Křížovkách). Od zastávky půjdete k parkovišti, z jehož levého rohu se vydáte pěšinou, kolem lesa, mezi loukami a zhruba po 500 m dorazíte k místu, kde se na vrcholku kopce

Sovinec (765 m n. m.) nachází dřevěná rozhledna.

Od rozhledny se po stejné cestě vrátíte k parkovišti, přejdete přes silnici a půjdete vpravo po žluté turistické trase, kterou se budete ubírat vzhůru až na vrchol Předního Žalého (1 019 m n. m.). Tady stojí kamenná rozhledna **Žalý**, která byla postavena v roce

1892. Za dobré viditelnosti lze z rozhledny přehlédnout celé panorama Krkonoš, části Jizerských a Orlických hor, podhůří a části Českého ráje.

Od rozhledny se vydáte po červené turistické trase, nazývané **Bucharova cesta**, směrem na Benecko. Trasa byla pojmenována na počest Jana Buchara, řídícího učitele z Dolních Štěpanic a jednoho ze zakladatelů české turistiky a lyžování v Krkonoších. Cesta byla vybudovaná Jilemnickým Klubem českých turistů a z velké části i zásluhou samotného Jana Buchara.

Benecko je nejvýše položená horská obec v západních Krkonoších. Při své cestě projdete jeho centrem po červeně značené

trase a budete mít možnost se mnohokrát zastavit a kochat se úžasnými výhledy na hřebeny Krkonoš. Ideálním místem pro krátkou zastávku je například Jindrova skála, již budete mjet na levé straně cesty zhruba po 500 m od turistického rozcestníku umístěného u centrálního parkoviště v centru obce.

Podle místní legendy sídlil u skály poustevník řádu sv. Benedikta. V těchto místech nyní stojí kaplička sv. Huberta, patrona myslivců.

Od kapličky budete pokračovat stále po Bucharově cestě, minete další turistický rozcestník a zhruba po 1,3 km, ještě před rozcestníkem u Kotelské vyhlídky, odbočíte vlevo na lesní pěšinu směrem na

Benecká kaple sv. Huberta

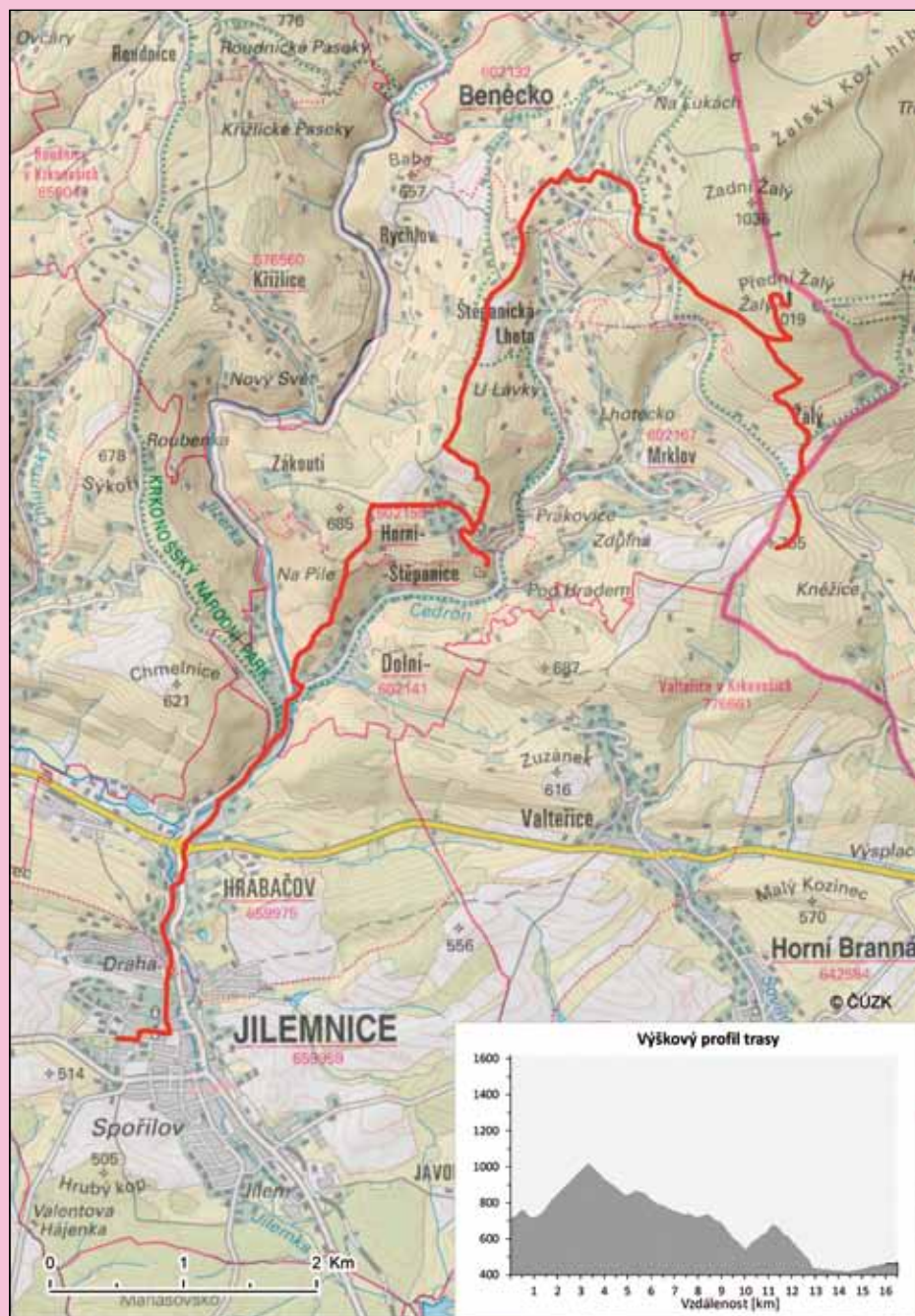

Zřícenina hradu Štěpanice

Horní Štěpanice. Cesta vás povede mezi lesy a poli až k evangelickému hřbitovu a dále ke katolickému hřbitovu s kostelem Nejsvětější Trojice, kde se napojíte na silnici. Od parkoviště u kostela Nejsvětější trojice budete pokračovat po silnici a zhruba po 100 m se dáte vpravo a po lesní cestě až k **zřícenině hradu Štěpanice**. Hrad sestával ze dvou částí, výše položeného a lépe opevněného Horního hradu, který obývalo panstvo, a Dolního hradu, do kterého byla soustředěna výroba. Literární prameny označují za zakladatele hradu na přelomu 13. a 14. století Jana z Valdštejna, hrad však podle archeologických nálezů, které potvrzují Balbínovu domněnku, vznikl již ve 2. polovině 13. století a byl založen v roce 1254 Jindřichem z Valdštejna. Ve 14. a 15. století byl i nadále v držení Valdštejnů – v této době se v širším okolí hradu rozvíjela těžba rud a zlata a hrad se stal správním centrem oblasti. Na počátku 16. stol.

přestal hrad sloužit k obývání a roku 1524 byl zcela opuštěn.

Od Štěpanického hradu se vrátíte stejnou cestou ke kostelu Nejsvětější Trojice. Od kostela budete pokračovat vlevo po cestě, která je zároveň cyklistickou trasou K10, až ke křižovatce, kde zabojíte vlevo a napojíte se opět na červeně značenou Bucharovu cestu. Touto cestou půjdete kolem kaple v Dolních Štěpanicích, přejdete po mostě přes řeku Jizerku a zahnete vlevo na hlavní silnici (Krkonosská). Zhruba po 1 km odbočíte vlevo a budete se ubírat červeně značenou Bucharovou cestou (ul. U Jizerky) ke kruhovému objezdu v Hrabačově. Tady přejdete silnici a kolem autobusové zastávky směřujete opět k hlavní silnici (Krkonosská), zde po pár krocích přejdete přes silnici a po cestě dojdete k rozcestí, kde se dáte vlevo (ul. Hanče a Vrbaty). Tato cesta je zároveň cyklistickou trasou č. 22 a zavede

vás k **domku Bohumila Hanče**. Bohumil Hanč, který patří k nejslavnějším českým lyžařským závodníkům, žil se svou ženou v hrabačovském domku č. p. 771 v období před první světovou válkou. Dne 24. 3. 1913 se zúčastnil na krkonošských hřebenech závodu na 50 km, během něhož po statečném boji s rozbořenými živly krutých hor v důsledku vyčerpání a podchlazení zahynul.

Od domku Bohumila Hanče pokračujte po červené turistické trase, přes železniční přejezd, podél levého břehu řeky Jilemky až ke kruhovému objezdu. Přejdete silnici a kolem domu U Labutě jděte rovně a zhruba po 100 m se dáte první odbočkou vpravo, a pak po dalších 100 m zahnete vlevo, čímž opouštíte Bucharovu cestu a napojujete se na žluté značenou turistickou trasu. Pěšina vedoucí zámeckým parkem vás zavede ke **Krkonošskému muzeu** umístěnému v nádherné budově jilemnického zámku. Krkonošské muzeum bylo založeno v roce 1891 v souvislosti s prvními přípravami na Národopisnou výstavu československou v Praze. V prostorách bývalého zámku hrabat Harrachů sídlí od roku 1953. Rozhodující zásluha na vybudování muzea náleží někdejšímu řediteli

dívčích škol v Jilemnici Jáchymu Metelkovi (1853–1940). Od roku 1979 je muzeum součástí Krkonošského muzea Správy Krkonošského národního parku. Muzeum se ve svém sbírkotvorném programu zaměřuje především na historii a národopis západních Krkonoš, počátky a vývoj českého lyžování, v galerijní oblasti především na dílo Františka Kavána (1866–1941). Stálé expozice doplňuje každoročně řada výstav a doprovodných akcí.

Po prohlídce muzea na vás čeká v Jilemnici ještě jedna unikátní část města, kterou rozhodně nesmíte vynechat. Po žluté turistické trase vedoucí kolem fary (ul. Kostelní), základní školy (ul. K Břízkám) a sochy sv. Jana Nepomuckého dojdete k roubeným chalupám ve **Zvědavé uličce**. Zvědavá ulička je unikátním souborem staveb lidové architektury. Většina domů pochází z doby po požáru města v roce 1788. Název uličky vychází z faktu, že domy na západní straně jsou za sebou postaveny tak, aby každý další byl posunut o jednu okenní osu blíž do ulice. Ta se tím rychle zužuje a stáčí, a domy působí dojem zvědavosti svých obyvatel, kteří jako by chtěli pozorovat dění na předměstské ulici vedoucí ke hřbitovu.

Metelkův mechanický betlém v jilemnickém zámku

Hráz Labské přehrady

Ze Špindlerova Mlýna přes Janovu Horu do Vrchlabí

přehrada Labská, Špindlerův Mlýn ➔ Harrachova skála ➔ Farma Hucul, Janova Hora ➔ Rozhledna Žalý ➔ Vrchlabí

náročnost: střední

délka trasy: 16,5 km

Výchozím místem turistického výšlapu je **přehrada Labská** ve Špindlerově Mlýně. Impulsem k výstavbě přehrady byly rozsáhlé povodně v roce 1897, které

způsobily katastrofální škody. Hlavním účelem tohoto krásného díla je zmírnění průtoku velkých vod a ochrana území pod hrází. Výstavbu přehrady začala v roce

1910 vídeňská firma Redlich & Berger a do provozu byla stavba uvedena v roce 1918. V průběhu let musela projít mnohými rekonstrukcemi, poslední probíhá od roku 2017. Přehrada je vysoká od základů 41 metrů a v koruně dlouhá 154 metrů. Celkový objem nádrže je 3,292 mil. m³ a maximální zatopená plocha činí 26,78 ha. Uprostřed vzdušního líce jsou umístěny iniciály RČ jako symbol Československé republiky.

Od přehrady se vypravíte vpravo po modré turistické trase k **vyhlídce na Harrachově skále**. Z Harrachovy skály, ležící v nadmořské výšce 1 035 metrů, budete mít nádherný panoramatický výhled na osídlení Špindlerova Mlýna či Horních Míseček a také na krkonošské vrcholy jako např. Kozí hřbety, Luční horu, Kotel, Zlaté návrší nebo Medvědíň. Pokud si nebudete jistí, na který vrchol se zrovna díváte, můžete nahlédnout do dřevěné

panoramatické mapy, která je na vyhlídce umístěna.

Z vyhlídky budete pokračovat vlevo po červené turistické trase, nazývané **Bucharova cesta**. Trasa byla pojmenována na počest Jana Buchara, řídícího učitele z Dolních Štěpanic a jednoho ze zakladatelů české turistiky a lyžování v Krkonoších. Cesta byla vybudovaná jilemnickým Klubem českých turistů a také z velké části i zásluhou samotného Jana Buchara. Touto cestou půjdete přes **Mechovinec** (1 081 m n. m.), který je nejvyšším a nejsevernějším vrcholem Žalské rozsochy. Dále přes **Černou skálu** (1 039 m n. m.), na jejímž vrcholu je upravená vyhlídka snadno přístupná po značené pěšině, avšak výhled z ní je omezen lesem. Od skály se vydáte dál po červeně značené turistické trase a zhruba po 800 m odbočíte vpravo a lesem budete pokračovat po neznačené cestě dalších 400 m. Tady dojdete k rozcestí, kde se

Špindlerův Mlýn z Harrachovy skály

Huculové na Janově hoře

napojíte vlevo na značenou cyklistickou trasu K10. Za dalších 1,3 km dorazíte k dalšímu rozcestí, kde odbočíte vpravo, odpojíte se od značené cyklotrasy a cesta vás zavede k **Farmě Hucul na Janově Hoře**.

Historie farmy začala v roce 1979, kdy na Janovu Horu přišla první skupinka brigádníků z Českého svazu ochránců přírody, a ujala se práce na objektu bývalého teletníku. První koně různých plemen,

Námraza na bříze

mezi nimiž byli i huculská klisna a hřebec, přišli do opravených stájí na jaře v roce 1980. Postupně byli dokupováni **huculští koně** z různých koutů naší vlasti a dnes stádo tohoto horského plemena, pocházejícího z oblasti Karpatského oblouku, čítá až 70 koní. Na farmě o 300 hektarech pastvin máte možnost zažít nezapomenutelnou projížďku a vychutnat si podmanivé výhledy na hřebeny Krkonoš a údolí řeky Jizerky. Také zde můžete obdivovat stádo náhorního skotu Highland s dlouhou splývavou hustou srstí, který pochází ze Skotska, nebo stádečko koz. Farma je od roku 1998 zařazena do seznamu ekologicky hospodařících zemědělců.

Po projížďce s ušlechtilým společníkem nebo jen po prohlídce překrásného hospodářství se vydáte od farmy po cestě rovně a zhruba po 200 m se napojíte na značenou cyklistickou trasu K10B a po dalších 500 m dojdete k rozcestí, odkud budete pokračovat stále rovně po značené cyklotrase. Po této cestě zhruba

po 1,3 km dojdete **na Rovinku** a odtud pokračujete vpravo po červeně značené Bucharově cestě a zároveň značené cyklotrase K10A. Zhruba po 1 km dorazíte k rozcestí, kde se odpojíte od značené cyklotrasy a půjdete po červeně značené Bucharově cestě. Za další 1 km vás cesta bude směřovat z rozcestí vlevo a napojíte se zde opat na cyklotrasu K10A. Zhruba po 1,5 km dorazíte k poslední křižovatce, z které se vydáte vlevo po žluté turistické trase k **rozhledně Žalý**. Kamenná rozhledna Žalý byla postavena v roce 1892.

Za dobré viditelnosti lze z rozhledny přehlédnout celé panorama Krkonoš, části Jizerských hor a Orlických hor, podhůří a části Českého ráje.

Pár metrů od rozhledny je lanovka, kterou se můžete svést do Herlíkovic, části města **Vrchlabí**, a autobusem pokračovat do centra města. A pokud máte ještě dosti sil a chuť si projít dalších 7 km cest, které vám nabídnou úžasné výhledy na krkonošské hřebeny, můžete od rozhledny Žalý vykročit po žluté turistické trase.

Cesta vás provede lesem, loukami, mezi podhorskými boudami a pastvinami, kolem **kapličky sv. Anny a 14 pomocníků**, která byla z veřejné sbírky rekonstruována v letech 1997–1999, až do centra města Vrchlabí k bývalému augustiniánskému klášteru, v jehož prostorách jsou umístěny expozice Krkonošského muzea Správy KRMAP (v roce 2018 v rekonstrukci).

Kaple sv. Anny a 14 pomocníků

Centrum Špindlerova Mlýna

Špindlerův Mlýn Špindlerovým Mlýnem za dřevaři, čerty a vodníky

Špindlerův Mlýn, autobusové nádraží → Dřevařská cesta
→ bouda U Bílého Labe → NS Čertova strouha → Weberova cesta
→ Dívčí lávky → Bílý most → Špindlerův Mlýn, autobusové nádraží

náročnost: střední

délka trasy: 14,7 km

Výchozím bodem našeho výletu je autobusové nádraží, z kterého se vydáte vpravo po zelené turistické trase ke křižovatce. Po levici spatříte unikátní špindlerovský **Bílý most**. Tento železobetonový segmentový obloukový most byl postaven v roce 1911, je dlouhý 27,6 m a dnes je součástí pěší zóny. Od křižovatky zahnete

vpravo (Svatopetrská ul.) a zhruba po 200 m, před budovou Městské knihovny, se dáte vlevo. Po cestě stoupáte do mírného kopce kolem městského úřadu a turistického informačního centra a po 100 metrech se napojíte na červenou turistickou trasu. Vyjdete až k rozcestí u lesa, kde dle turistického rozcestníku

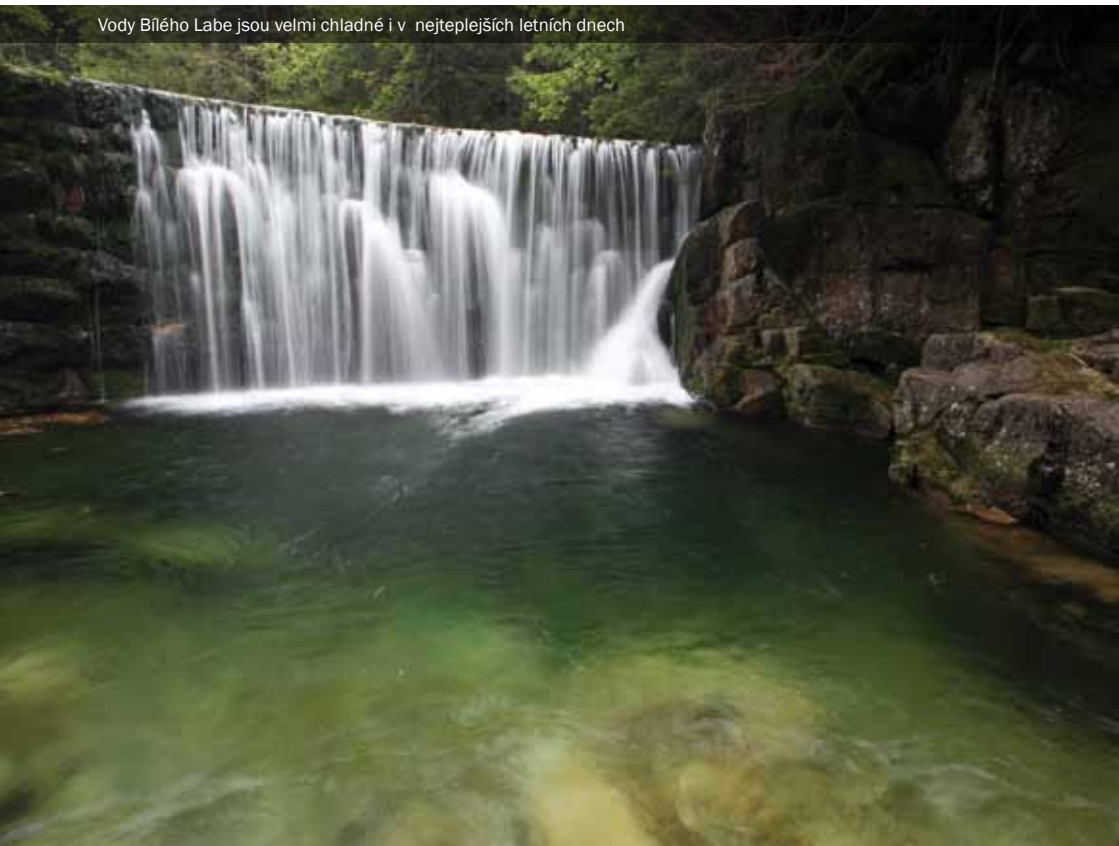
budete pokračovat vlevo po žluté turistické trase kolem přístřešku, nazývané Dřevařská cesta. Během cesty se nezapomeňte občas zastavit a vychutnat si nádherné výhledy na krkonošské hřebeny a krkonošské boudy. Zhruba po 3,5 km vás cesta povede posledních pár metrů lesem až k **boudě U Bílého Labe**. Pokud jste si nezabalili svačinu, máte výbornou příležitost se tu zdržet a dát si pravé krkonošské kyselo nebo vynikající borůvkové knedlíky.

Od boudy půjdete stále po žlutě značené trase, přejdete přes dřevěný mostek a zhruba po 200 metrech ze žlutě značené trasy odbočuje **naučná stezka Čertova strouha**. Trasa je dlouhá 1,4 km a na osmi zastaveních se dozvíte, například proč zrovna tam na začátku 20. století kameníci zahnali Čertovu strouhu do vyžděného

koryta, proč na to použili žulu a jak nacučený les brání povodím. Až se dostanete na konec naučné stezky k bývalé kovárně, vrátíte se zhruba 100 a vydáte se rovně po neznačené pěšině, nazývané Hofmanka. Během cesty si užijte opět jedinečné výhledy na krkonošské lesy a hřebeny. Po neznačené cestě zhruba po 1,5 km dojdete k rozcestí (TK 861), kde zahnete vlevo a napojíte se na žlutou turistickou trasu, které vás zavede zpět k výchozímu bodu naučné stezky, a když se odtud dáte vpravo, dojdete zpět k boudě U Bílého Labe.

Od boudy vykročíte vpravo po modré turistické trase, nazývané také **Weberova cesta**, podle vrchlabského děkana a představitele krkonošského turistického spolku. Během této trasy, která vás povede údolím Bílého Labe, budete mít

Vody Bílého Labe jsou velmi chladné i v nejteplejších letních dnech

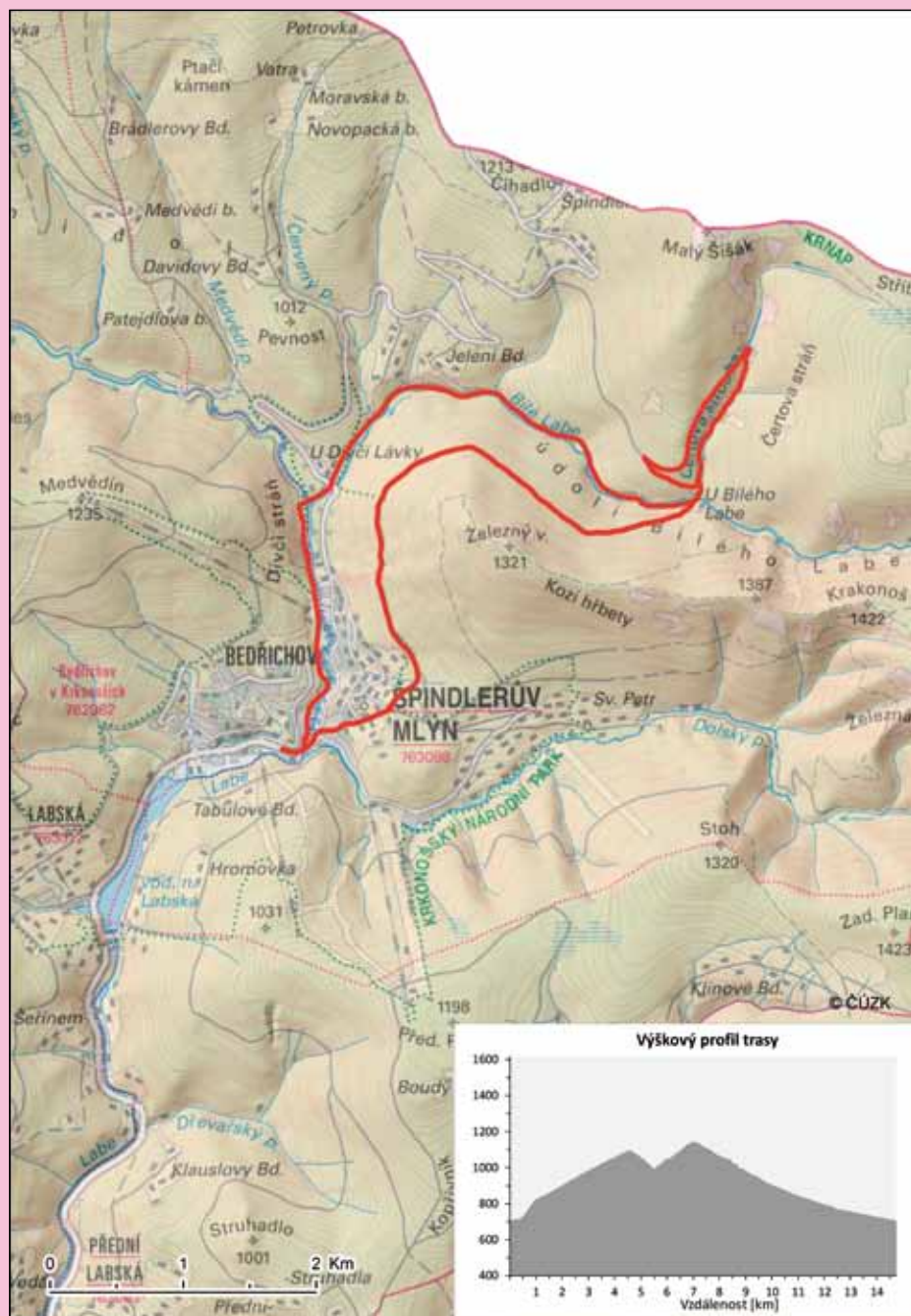

Důl Bílého Labe

možnost spatřit několik úchvatných vodopádů a početnou sérií kaskád. Mezi boudou U Bílého Labe a silničním můstkem, který budete přecházet, je Plotnový vodopád stékající ve výšce 5,3 m po hladké skalní plotně do velké hluboké tůně. Následuje Dlouhý vodopád vysoký 14,5 m, který je téměř skryt v pruhu křovité vegetace. Poblíž odpočinkového místa U svozu můžete spatřit Balvanový vodopád, jehož jméno pochází od velkého kulatého balvanu, který byl po některé staré povodni zaklíněn jeden metr nad hladinou ve skalní průrvě pod vodopádem a vytvářel nepravý skalní most. Povodeň v roce 2006 ho znovu odnesla, ale hned vyplnila průrvu dalšími balvany, tentokrát bariérou v celém jejím profilu. Dále je na toku Bílého Labe vytvořena Mřížková kaskáda vysoká 3,4 m. Následující vodopád Velký skok sice nevyčníká výškou,

kteřá je přes 2 m, ale představuje skutečně ostrý stupeň, vpravo kaskádovitý se sklonem 45 °, ale vlevo až zcela svislý. Následuje Hučivá kaskáda vysoká 4 m, a potom Schodová kaskáda u informační tabule, která je členěná téměř pravidelnými schůdky podél zhruba vodorovných ložních a svislých, k toku příčných puklinových ploch. Další je Soutoková kaskáda u ústí Černého potoka, vysoká 3,4 m. Pod ústím Černého potoka je Velký vodopád, který je nejmýzrazněji kaskádovitý, a proto i nejatraktivnější na celém Bílém Labe. Jeho vodopádová stěna je neobvykle hustě rozpukaná, a proto podléhá oproti jiným krkonošským vodopádům na žule poměrně rychle erozi. Na úpatí má mimořádně hluboké vývařisko, ohraničené zleva skalní stěnou a zprava navigací údolní silničky. Posledním výrazným stupněm jsou Dívčí peřeje mezi mostem

Bouda U Dívčích lávek

silnice na Špindlerovu boudu a ústím do Labe, jejichž součástí je obří kotel s neobvyklým, zhruba trojúhelníkovým půdorysem.

Pár desítek metrů od posledních peřejí je pod korunami stromů umístěn sezonní srub Správy KRNP v místě, kde stávala **bouda U Dívčích lávek**. Tam se dozvíte další zajímavé tipy na výlety ve Špindlerově Mlýně a jeho okolí. Od srubu se vydáte vlevo stále po modře značené trase, ale teď již Harrachově cestě podél řeky Labe. Zhruba po 2,2 km půjdete kolem dolní stanice lanové dráhy na Medvědí, odtud se můžete některý jiný den vypravit odhalit, co vypráví Krakonošův příběh nebo prozkoumat Medvědí cestu. Ale tentokrát pokračujete stále rovně po modře značené trase až do centra Špindlerova Mlýna k Bílému mostu.

Až si pořídíte poslední fotografii z vašeho výletu, vypravíte se k autobusovému nádraží, kde cesta začínala a teď i končí.

Soutok Labe a Bílého Labe

Labský důl

Špindlerův Mlýn

Špindlerův Mlýn, autobusové nádraží → Bílý most → IC Správy KRNAP
→ NS Labský důl → Labská bouda → Zlaté návrší → Špindlerův Mlýn

náročnost: střední

délka trasy: 11,9 km

Výchozím bodem výletu je horské středisko **Špindlerův Mlýn**, ležící v samém srdci Krkonoš. Město svým návštěvníkům nabízí rozsáhlou síť turistických stezek pro pěší, cyklisty i běžkaře na vrcholky hor i směrem do podhůří. Z autobusového nádraží se vydáte po zelené turistické trase ke křižovatce s unikátním **Bílým mostem** v centru města. Most dlouhý 27,6 m je dnes součástí pěší zóny. Přejdete jej a vydáte se vpravo po modré turistické trase proti proudu řeky Labe. Cesta vás dovede k dolní stanici lanovky

na Medvědí. Odtud pokračujete vpravo přes most, projdete parkoviště a zahnete vlevo. Pokračujete po značené cyklistické trase K15 a zhruba po 200 m dojdete k **Informačnímu centru Správy KRNAP**.

Po návštěvě infocentra budete pokračovat asi 100 m po cyklotrase K15 a pak se dáte vlevo. Po cestě dojdete k mostu přes Bílé Labe a za ním zahnete vlevo k rozcestníku Pod Dívčí strání, kde začíná **naučná stezka Labský důl**. Stezka dlouhá 7,5 km vám prozradí na 8 informačních panelech,

jak se od sebe rozeznat kamení z morény a z potoka, bez čeho nemůže vzniknout krkonošská zahrádka nebo které ledovcové údolí je v Krkonoších nejpěknější. Cesta ledovcovým údolím, které téměř kopíruje meandry řeky Labe, vás provede krásnými krkonošskými lesy, nabídne vám úchvatné výhledy na krkonošské hřebeny a odhalí vám majestátnost nejvyššího českého vodopádu na říčce Pančavě a jedinečnost kaskádovitého Labského vodopádu.

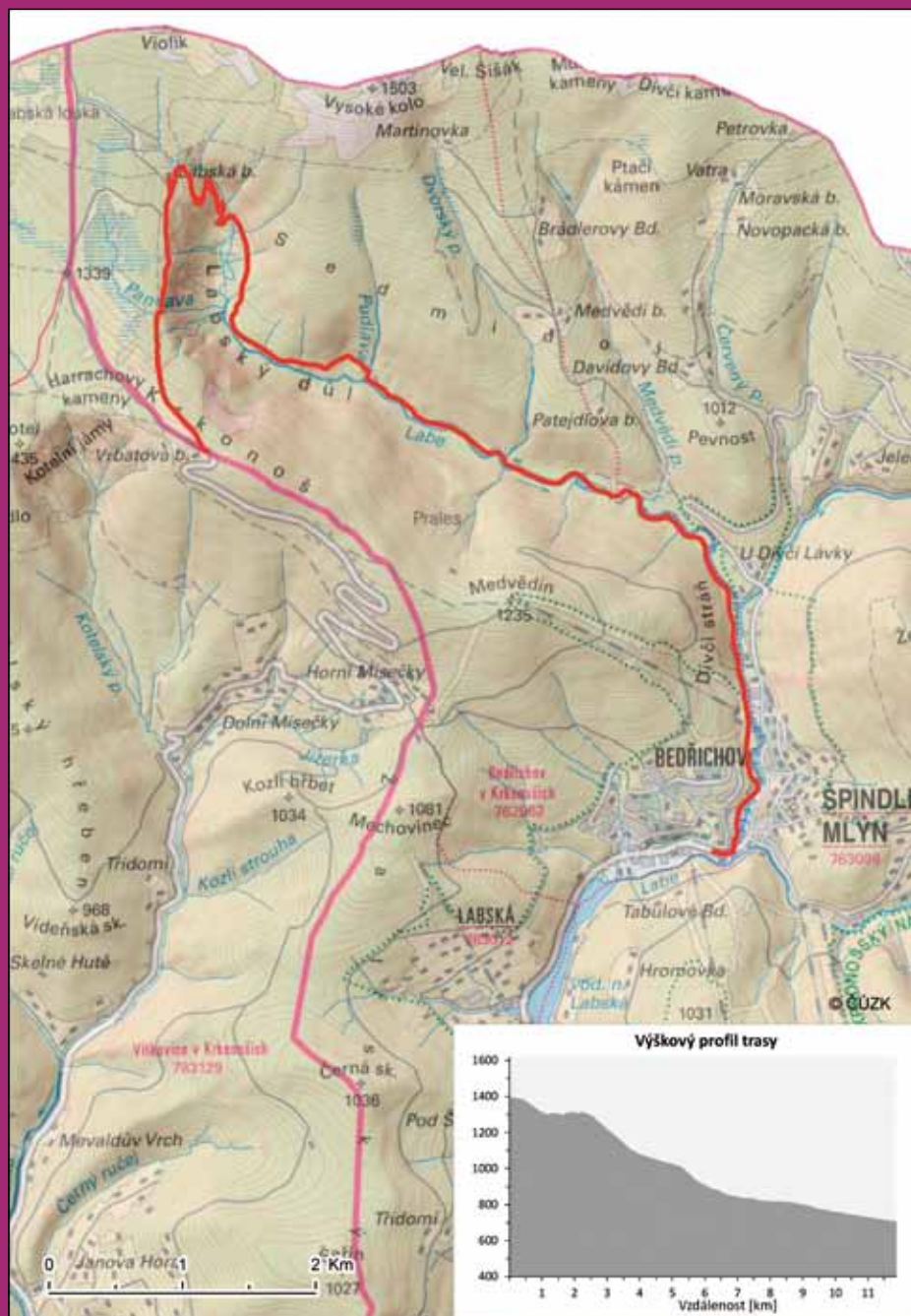
Naučná stezka končí u **Labské boudy**, jejíž historie začíná již v roce 1830. V průběhu

Ledovcová moréna

Pančavský vodopád a Labský důl

Meandry Labe od Pančavského vodopádu

let prošla mnohými úpravami. V roce 1965 bouda vyhořela, a tak byl v roce 1969 položen základní kámen nové devítipatrové železobetonové panelové budovy, která zde stojí dodnes. Zde máte příležitost si odpočinout a nabrat síly po náročném výstupu.

Až budete připraveni pokračovat, vydáte se vlevo po červené turistické trase směrem na Zlaté návrší a Vrbatovu boudu.

Na tomto úseku cesty budete sestupovat po **Bucharově cestě**. Cesta byla pojmenována na počest Jana Buchara, řídícího učitele z Dolních Štěpanic a jednoho ze zakladatelů české turistiky a lyžování v Krkonoších. Cesta byla vybudovaná

Labská bouda

Hořec tolitovitý

jilemnickým Klubem českých turistů a z velké části i zásluhou samotného Jana Buchara.

Po trase budete mít nespočet možností se na chvíli zastavit a kochat se nádhernými výhledy do údolí Labského dolu. Máte příležitost si také prohlédnout z výšky stupně Pančavského vodopádu, u Hančova pomníku si připomenout tragický osud Bohumila Hanče a s tím spojenou historii lyžařských závodů v Krkonoších, ale také si užít dechberoucí rozhledy po našich nejvyšších horách. Červeně značená turistická trasa vás dovede až k **Vrbatově boudě na Zlatém návrší**, odkud se můžete svézt speciálním turistickým autobusem na Horní Mísečky, pak pokračovat linkovým autobusem do Jilemnice a dále přes Vrchlabí a zpět do Špindlerova Mlýna.

Vrbatova bouda

Centrum Špindlerova Mlýna

Špindlerův Mlýn

Výlet pro rodiny s dětmi

skiareál Svatý Petr, lanovka na Pláň ➔ NS Mechová pěšinka
➔ přehrada Labská

náročnost: malá

délka trasy: 9,3 km

Tentokrát se společně vypravíme do horského střediska **Špindlerův Mlýn**, ležícího v samém srdci Krkonoš. Město se rozprostírá v údolí Labe a Dolského potoka, a dále mu patří přilehlá horská pásma, lesy, luční enklávy, ale také

sídlíště. Svým návštěvníkům i místním obyvatelům nabízí rozsáhlou síť turistických stezek pro pěší, cyklisty i běžkaře na vrcholky hor i směrem do podhůří. Své jméno město získalo podle mlynáře Spindlera, který se se svými sousedy

zasloužil o to, aby si mohli postavit vlastní kostelík.

Povolení získali 13. července 1793 patentem mocnáře Františka I., a téhož dne vstupuje Špindlerův Mlýn do historie jako samostatná osada.

Výchozím bodem je autobusové nádraží, z kterého se vydáte vpravo po zelené turistické trase ke křižovatce, kde po vaší levici spatříte unikátní špindlerovský **Bílý most**, postavený v roce 1911. Most dlouhý 27,6 m je dnes součástí pěší zóny. Od křižovatky zahnete vpravo (Svatopetrská ul.) a půjdete stále rovně asi 700 m, až dorazíte k lanové dráze, kterou se necháte vyvést na Pláň.

Z tohoto vrcholu jsou nádherné výhledy do údolí Špindlerova Mlýna a na okolní

Kýchavice bílá Lobelova s mrtvým dřevem

Krkonoše jsou na mechorosty zřejmě nejbohatší území u nás

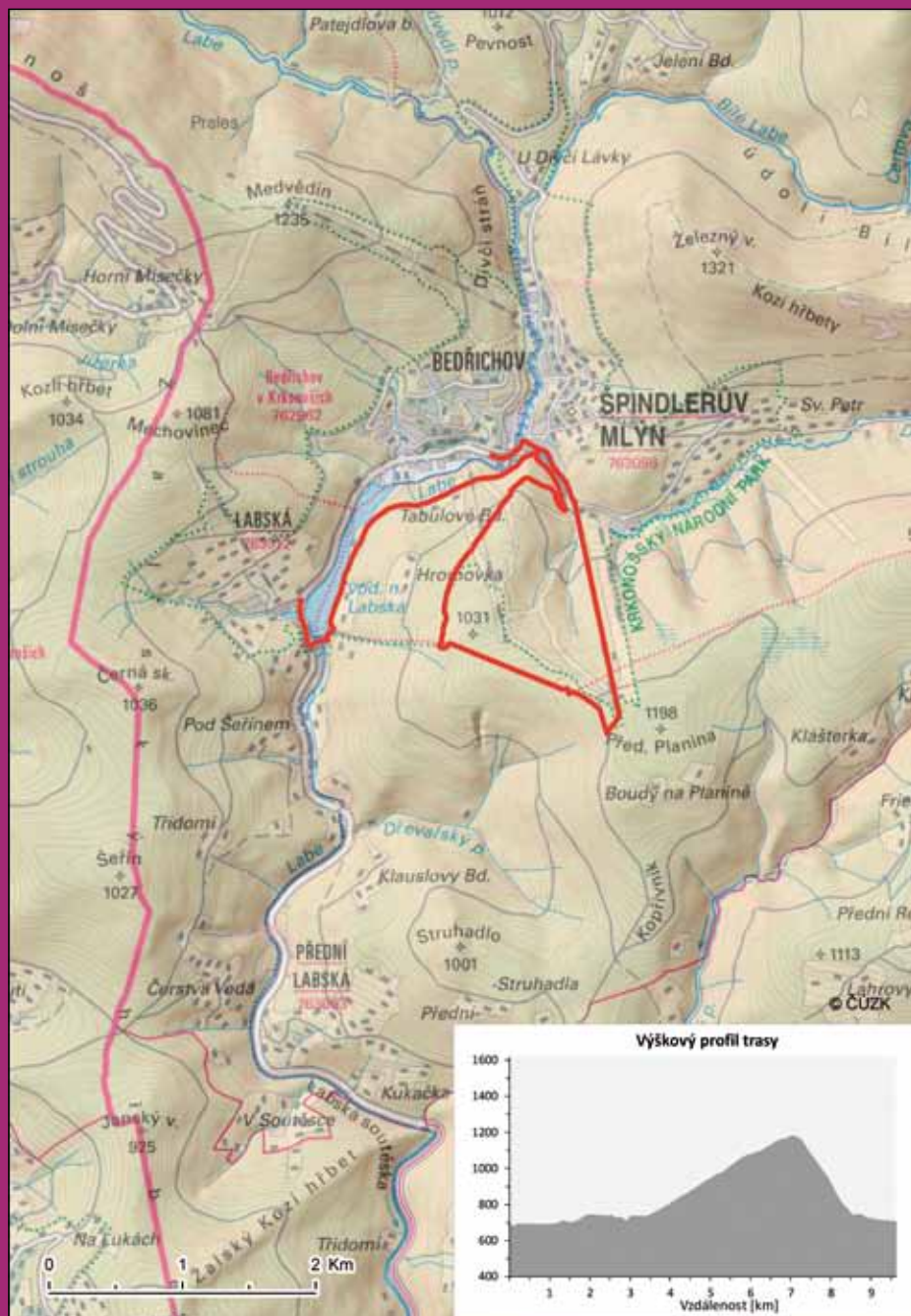
Údolí Labe s Labskou přehradou

Zmije obecná se ráda sluní

horské hřebeny. Odtud se vydáte po **Mechové pěšince**, naučné stezce dlouhé 3,8 km. Během cesty se na informačních panelech dozvíte spoustu zajímavých a možná i nových informací o krkonošských rostlinách. Budete je hledat, zkoumat, očichávat a zapisovat si vše užitečné, co o nich zjistíte. Stezka vás dovede opět k dolní stanici lanové dráhy na Pláš.

Od lanovky se vydáte stejnou cestou, kterou jste sem dorazili, a asi po 500 m dojdete k mostu přes Svatopetrský potok. Přejdete most a pokračujete vpravo po zelené turistické trase. Cesta vás povede špindlerovskými lesy, kolem Tabulových Bud a bude se stáčet a přibližovat k břehům řeky Labe. Zhruba 2,4 km dlouhá trasa vás dovede k **přehradě Labská**. Impulsem k výstavbě přehrady byly

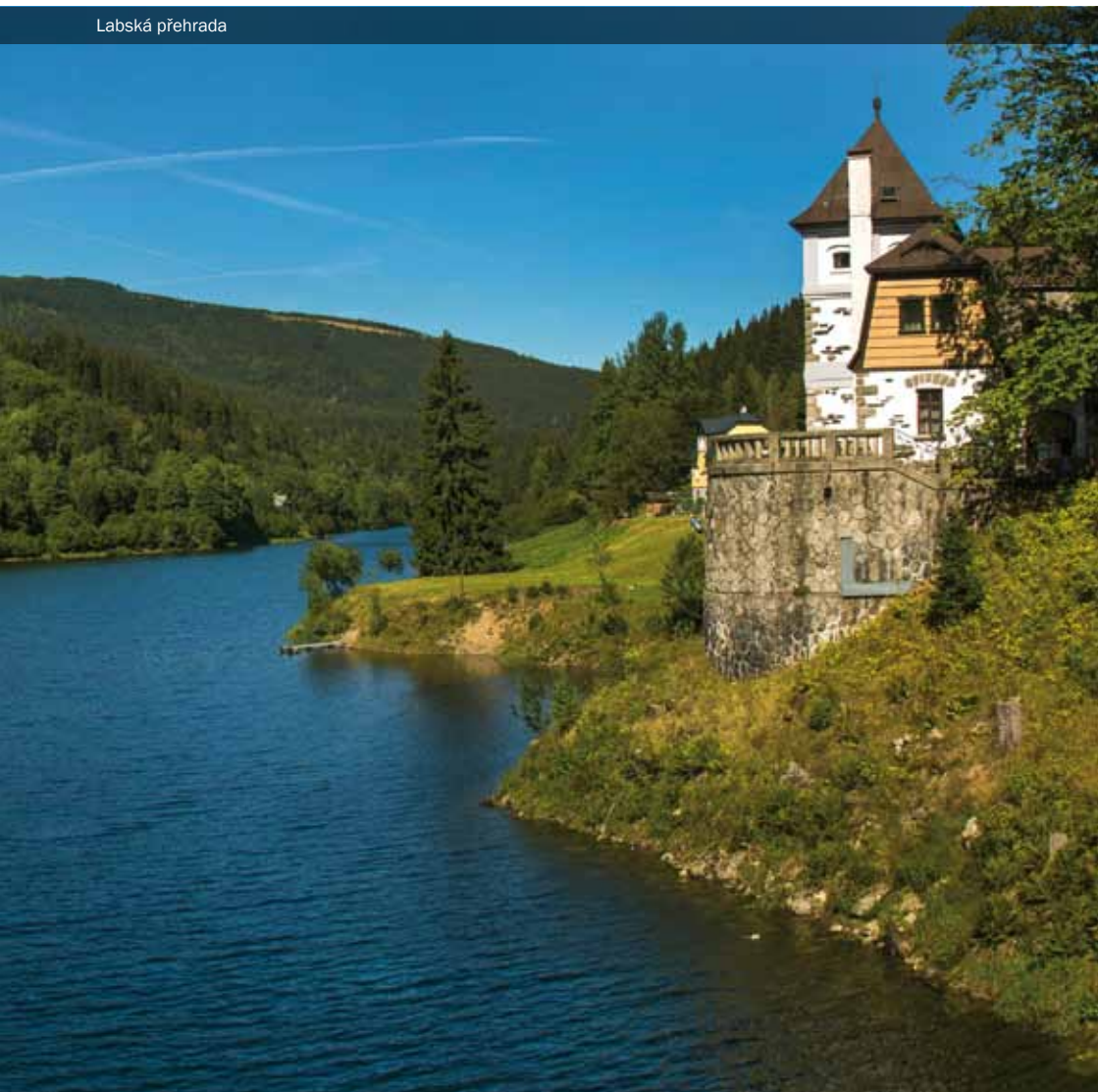
rozsáhlé povodně v roce 1897, které způsobily katastrofální škody. Hlavním účelem tohoto krásného díla je zmírnění průtoku velkých vod a ochrana území pod hrází.

Výstavbu přehrady začala v roce 1910 vídeňská firma Redlich & Berger a do provozu byla stavba uvedena v roce 1918. V průběhu let musela projít mnoha rekonstrukcemi. Poslední z nich byla zahájena

v roce 2017. Přehrada je vysoká od základů 41 metrů a v koruně dlouhá 154 metrů. Celkový objem nádrže je 3,292 mil. m³ a maximální zatopená plocha činí 26,78 ha. Uprostřed vzdušního líce jsou umístěny iniciály RČ jako symbol Československé republiky.

Odtud je to jen pár kroků na autobus, který vás doveze zpět do centra Špindlerova Mlýna.

Labská přehrada

Krkonošské lesy

Z Dolního Dvora na Strážné

Dolní Dvůr, kostel ➔ NS Slezská stezka, Friesovy Boudy ➔ pivovar Fries
➔ Strážné

náročnost: vysoká

délka trasy: 14,3 km

V malebné horské obci **Dolní Dvůr** můžete prožít pět ročních období. Jak je to možné? Díky unikátní zvonkohře, kterou v roce 1995 na kostel nechala instalovat čestná občanka obce paní Anna Alena Kyšerová. **Zvonkohra** hraje vždy čtyři melodie, odlišné pro každé roční období

a o Vánocích pak koledy. Zvonkohra hraje od pondělí do pátku vždy v 10 a 17 hodin, v sobotu a neděli v 10, 12 a 17 hodin. Kostel sv. Josefa, který zde vystavěli v letech 1802–1806, byl zasvěcen sv. Josefovi na počest patronky výstavby hraběnky Josefíny Czernin-Morzinové.

Zaposlouchejte se tedy do zvuku zvonů u kostela sv. Josefa a potom se vydejte na cestu.

Od kostela vyjdete po žluté turistické trase podél Kotelského potoka směrem ke skiareálu a hotelu Morava. Na křižovatce u skiareálu zahnete vlevo a pokračujete stále po žluté přes Sluneční Stráž a kolem posledních stavení a pokračujete lesem. Zhruba po 300 m narazíte v lese na rozcestí, zde žlutá zahýbá vpravo, a odtud dojdete zhruba po 1 km k dalšímu rozcestí, zde se žlutá křížuje se značenou cyklistickou trasou K1B. Z rozcestí pokračujete po žluté rovně, až vyjdete z lesa přímo na Hanapetrovu Paseku.

Hanapetrova Paseka je místem, kde jsou znatelné stopy po dolování rud v 19. století. Zhruba po 100 m cesta uhýbá vlevo k rozcestí a odtud žlutá turistická trasa

Zvonkohra

Kostel sv. Josefa v Dolním Dvoře

pokračuje rovně. Opět vás povede lesní cestou a zhruba po 700 m narazíte na rozcestí, kde pokračujete rovně. A tady již procházíte územím obce **Strážné**, která se rozkládá na území dvou historických obcí – Herlíkovic, které v roce 1951 jako samostatná obec zanikly a byly rozděleny mezi Vrchlabí a Strážné – a Pommerndorfu, což je tehdejší název pro Strážné. Dnes je tato horská obec vyhledávaným místem pro letní i zimní dovolenou a nabízí vyžití pro rodiny s dětmi i náročné turisty.

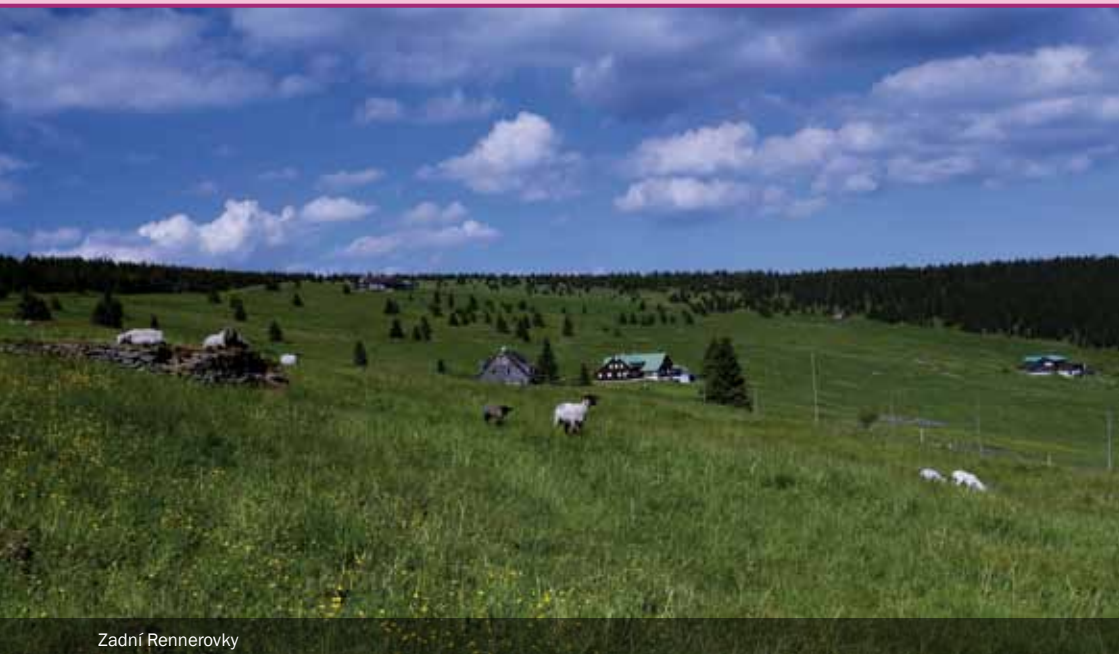
Z 1 km vzdáleného rozcestí směřuje žlutá turistická trasa vlevo. Po dalším 1 km dojdete ke křižovatce, kde se žlutě značená turistická trasa střetává s červenou, tudíž také vede **naučná Slezská stezka**. Naučná stezka v celé své délce prochází kolem Rybníčních Domků, kolem lomu Strážné, Hřiběcích Bud, Lahrových Bud, Předních Rennerovek, Zadních

Rennerovek, Dvorské boudy, chalupy Na Rozcestí a Výrovky. Stezka je dlouhá 5,5 km a provede vás po stopách poutníků putujících po více než tisíc let z centrálních Čech do Slezska a zpět. Na sedmi zastaveních se dozvíte, proč staří budaři nefandili koním, co vyvedli Švédové v 16. století v Krkonoších a Krkonošáci zase Švédům nebo proč na místě, kde je teď chalupa Na Rozcestí, nikdy nic nestálo.

Na křižovatce zahnete vpravo a po pár metrech zabočíte doleva po zelené turistické značce směrem k **Friesovým Boudám**. První zmínka o nich pochází z roku 1676, kdy zde bylo jistému Jiřímu Friesovi povoleno postavit boudu. Boudy ležely dlouho stranou turistických tras, až po dobudování lanovky na Pláň v roce 1947 se staly turisticky navštěvovanější. Boudy vlastnilo v průběhu let několik majitelů a prošly mnohými úpravami.

Švédský kříž

Zadní Rennerovky

Například budova dnešního Hotelu Friesovy boudy č. p. 95 byla v roce 1987 kompletně zbourána a nově vystavěna blíže k lesu. Areál Friesových Bud tvoří tři boudy – Hotel Friesovy boudy, Penzion Andula a Chata Ministerská. V Penzionu

Friesovy Boudy

Andula se nachází domácí minipivovar Fries. Ochutnat můžete ze tří osvěžujících tipů piva Fries 12° Světlé, 13° Polotmavé nebo 14° Polotmavé typu Ale.

Po příjezdové cestě na Friesovy Boudy se vraťte k naučné Slezské stezce a dál pokračujte po červeně značené cestě přes **Lahrový Boudy**, které dodnes nesou jméno po svých hospodářích. Asi po 1 km od Lahrových Bud dojdete na rozcestí, kde se střetává modrá turistická trasa s červenou, a tam se dáte vlevo k Hřiběcím Boudám, pak kolem bývalého lomu a na rozcestí, kde se rozdělují červená a modrá turistická trasa.

Lom byl v druhé polovině 19. století zdrojem kvalitního krkonošského mramoru, který se používal ve stavebnictví, i pro umělecké účely. Z rozcestí za lomem pokračujete vlevo po modře značené cestě, až dojdete do Luisina Údolí. Pak vás čeká už jen cesta po silnici zpět do Dolního Dvora.

Krkonošské výlety – střed

Vydala Správa Krkonošského národního parku v roce 2018

Text: Alena Jahodová

Fotografie: Kamila Antošová, Štěpán Bartoš, Radek Drahný, Benedikt Markel, Pavel Musil, Ondřej Prosický, Jan Štursa, archiv Krkonošského muzea Správy KRNAP

© 2018 Správa Krkonošského národního parku, Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

Vytištěno na recyklovaném papíře.

ISBN: 978-80-7535-081-7

Jahodová, Alena. *Krkonošské výlety – střed*. Vrchlabí: Správa KRNAP, 2018.
ISBN 978-80-7535-081-7

112

SOS

150

HASÍČI

155

LÉKAŘ

158

POLICIE

602 448 338 nebo **1210**

(+48) 985 nebo **601 100 300**

HORSKÁ SLUŽBA (CZ) / GOPR (PL)